

En totes aquestes denominacions en valencià es va tenir en compte el costum, la història acreditada documentalment i literària i les normes ortogràfiques acceptades per la comunitat acadèmica.

Malgrat tots aquests antecedents, la denominació oficial en valencià no s'ha aprovat en l'àmbit de l'Estat segons les previsions del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, que en l'article 25.2 disposa que «només mitjançant una llei aprovada per les Corts Generals es pot modificar la denominació i la capitalitat de les províncies».

Per abordar coherentment la regulació de la qüestió cal tenir en compte també l'apartat 4 de l'esmentat article 7 de l'Estatut valencià, que —com a llei orgànica— forma part de l'ordenament jurídic estatal: «s'atorga especial protecció i respecte a la recuperació del valencià».

Article 1.

La província d'Alacant té igualment la denominació oficial d'«Alacant».

Article 2.

La província de Castelló té igualment la denominació oficial de «Castelló».

Article 3.

La província de València té igualment la denominació oficial de «València».

Disposició addicional única.

D'acord amb l'article 7 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, els organismes de l'Administració General de l'Estat han d'utilitzar la denominació de les tres províncies en valencià i castellà.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Madrid, 6 de juliol de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE L'INTERIOR

14954 REIAL DECRET 1110/1999, de 25 de juny, pel qual es modifica l'article 41 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig. («BOE» 161, de 7-7-1999.)

L'article 63 del text articulat de la llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, en l'apartat 3, estableix que la vigència de les autoritzacions administratives regulades en el títol IV està subordinada al manteniment dels requisits exigits per atorgar-les, i en l'apartat 4, que l'Administració pot revocar les autoritzacions quan, després d'atorgades, s'acrediti que han desaparegut els requisits que s'exigien, i que, per acordar-ne la revocació, l'Administració ha de notificar a l'interessat la presumpta mancança del requisit exigint i concedir-li la facultat d'acreditar-ne l'existència en la forma i els terminis que es determinin per reglament.

En virtut de l'habilitació abans indicada, l'article 41 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig, desplega reglamentàriament el procediment, els terminis i les formes en què, en cas de desaparició, s'han d'acreditar els requisits exigits per mantenir la titularitat de les autoritzacions administratives per conduir.

L'obtenció d'una autorització administrativa per conduir suposa l'habilitació legal perquè una persona, després de demostrar en les proves corresponents establertes a aquest efecte que posseeix uns coneixements, unes habilitats, unes aptituds i uns comportaments, pugui conduir vehicles de motor i ciclomotors.

El fet d'inscriure aquell dret en un marc de caducitat revela que a l'Administració li preocupa la necessitat de comprovar que els coneixements, les habilitats, les aptituds o els comportaments del conductor responen en el temps als que van servir de base per obtenir l'habilitació original, per una raó tan elemental i fonamental com és la seguretat viària, per al manteniment de la qual és transcendental el comportament d'un dels seus factors o elements, que és el conductor.

Quan el comportament del conductor, reflectit en la comissió freqüent d'infraccions greus o molt greus, és contrari a les normes reguladores de la circulació, aquest comportament, a més a més de no oferir garanties suficients per mantenir la seguretat viària, permet de presumir que el conductor ha perdut o no té els coneixements, les habilitats, les aptituds o els comportaments exigibles, cosa que determina la necessitat que dugui a terme un període de formació específica o que sigui sotmès a una nova comprovació per l'Administració, a través de les proves de control corresponents.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juny de 1999,

DISPOSO:

Article únic.

L'article 41 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig, queda redactat en els termes següents:

«Article 41. *Procediment per a la declaració de pèrdua de la vigència.*

1. La Prefectura Provincial de Trànsit que tingui coneixement de la presumpta desaparició d'algun dels requisits que, sobre coneixements, habilitats, aptituds o comportaments essencials per a la seguretat de la circulació o aptituds psicofísiques, s'exigien per a l'atorgament de l'autorització, previs els informes, els assessoraments o les proves que, si s'escau i atenent les circumstàncies concurrents, estimi oportuns, ha d'iniciar el procediment de declaració de pèrdua de vigència de l'autorització.

2. L'acord d'incoació ha de contenir una relació detallada dels fets i les circumstàncies que indueixin a apreciar, d'una manera racional i fundada, que ha desaparegut algun dels requisits que s'indiquen en l'apartat anterior. En matèria de coneixements, aptituds, habilitats o comportaments es pot considerar que hi ha una desaparició presumpta d'aquests quan el titular de l'autorització, durant el període de dos anys, hagi estat sancionat en ferm en via administrativa per la comissió de tres infraccions greus, o dues de molt greus, o dues infraccions greus i una de molt greu, sigui quin sigui el vehicle amb què s'hagin comès. Igualment s'han d'adoptar en l'acord esmentat, si és procedent, les mesures cautelars de suspensió cau-

telar i intervenció immediata que preveu l'article 42 d'aquest Reglament.

3. En la resolució que acordi la incoació, la Prefectura Provincial de Trànsit ha de notificar al titular de l'autorització la presumpta desaparició del requisit o requisits exigits i els terminis i les formes de què disposa per acreditar-ne l'existència. Contra l'acord esmentat el titular de l'autorització pot al·legar el que consideri pertinent a la seva defensa o, si s'escau, demostrar en el termini i de forma escaients que no té aquests requisits.

A) Els terminis per acreditar l'existència dels requisits exigits són els següents:

a) Si no se n'acorda la suspensió cautelar i la intervenció, el termini és de dos mesos. Si en el termini esmentat no s'acredita l'existència del requisit exigit, s'ha d'acordar la suspensió cautelar i la intervenció immediata de l'autorització.

b) Si se n'acorda la suspensió cautelar i la intervenció immediata, el termini és el que resti de vigència a l'autorització administrativa, que, quan es tracti de permís o llicència de conducció, s'ha d'incrementar amb el que estableix l'article 17.3 del Reglament.

B) Les formes per acreditar l'existència del requisit o requisits exigits són les següents:

a) Si la desaparició afecta els coneixements, les habilitats, les aptituds o els comportaments per conduir, s'ha de sotmetre a les proves de control de coneixements i d'aptituds i comportaments corresponents davant de qualsevol Prefectura Provincial de Trànsit, amb la sol·licitud prèvia, com a mínim, amb vint-i-quatre hores d'antelació. Les dites proves, tret del supòsit que preveu el paràgraf següent, es poden substituir, a elecció de l'interessat, per la realització amb aprofitament d'un curs de reciclatge i sensibilització en un centre de formació de conductors autoritzat. Aquest curs es basa, fonamentalment, en els principis que recull l'article 43 d'aquest Reglament, especialment els paràgrafs a), b), c), d), f) i g). El director del centre que imparteixi el curs ha de certificar si els coneixements, les habilitats, les aptituds i els comportaments adquirits pel conductor durant el curs han aconseguit el nivell compatible amb la seguretat viària. La durada, el contingut i les característiques dels cursos de reciclatge i sensibilització i els requisits que han de reunir els centres que els imparteixin, els ha de determinar el ministre de l'Interior.

Quan les infraccions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article es cometin dins els dos primers anys de vigència del permís, a més a més de fer un curs de reciclatge i sensibilització dels que preveu el paràgraf anterior, en tot cas, és obligatòria la submissió a les proves de control de coneixements i aptituds i comportaments corresponents.

b) Si la desaparició afecta els requisits psicofísics exigits per conduir, s'ha de sotmetre a les proves d'aptitud psicofísica que siguin procedents davant els serveis sanitaris de la comunitat autònoma corresponent i, si s'escau, a les d'aptituds i comportaments corresponents que, si cal, s'han de fer d'acord amb el que determina l'apartat 4 de l'article 65 d'aquest Reglament.

4. Les proves de control de coneixements i d'aptituds i comportaments corresponents, així com les d'aptitud psicofísica, les pot practicar el titular de l'autorització, dins els terminis indicats en l'apartat anterior, fins a un màxim de tres ocasions.

5. Quan el resultat de les proves sigui favorable, la Prefectura Provincial de Trànsit ha d'acordar

deixar sense efecte l'expedient de declaració de pèrdua de vigència i, si s'escau, aixecar la suspensió cautelar i retornar immediatament l'autorització intervinguda.

Quan el resultat de les proves de control de coneixements i d'aptituds i comportaments sigui desfavorable en la tercera ocasió en què es facin, o en algun dels reconeixements per explorar les aptituds psicofísiques es comprovi que el defecte psicofísic és irreversible, o si el titular de l'autorització no se sotmet a les proves en els terminis que estableix l'apartat 3.A) d'aquest article, la Prefectura Provincial de Trànsit ha de dictar resolució motivada en què s'acordi la pèrdua de vigència de l'autorització administrativa de què es tracti.

6. Quan la mancança del requisit exigit permeti de conduir amb adaptacions, restriccions o altres limitacions en persones, vehicles o de circulació, al titular del permís o la llicència del qual hagi estat acordada la pèrdua de vigència se li pot expedir, amb els tràmits i les comprovacions previs que corresponguin, un altre permís o llicència de caràcter extraordinari subjecte a les condicions restrictives que, en cada cas, siguin procedents.

7. Quan el procediment per declarar la pèrdua de vigència o la pèrdua de vigència acordada no afecti totes les classes de permís o llicència de conducció, la Prefectura Provincial de Trànsit ha de facilitar a l'interessat, d'ofici, un duplicat o una autorització temporal, segons escaigui, amb les classes no afectades.

8. El titular d'una autorització de la qual s'hagi declarat la pèrdua de vigència pot obtenir-ne una altra seguint el procediment i superant les proves establertes, en què ha d'acreditar la concurrència del requisit la falta del qual va determinar l'extinció de l'autorització anterior.

9. La competència per declarar la pèrdua de vigència de les autoritzacions correspon al cap de Trànsit de la província en el territori de la qual s'hagi detectat la pèrdua dels requisits exigits.»

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 de juny de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JAIME MAYOR OREJA

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

14957 REIAL DECRET 1115/1999, de 25 de juny, pel qual es modifica l'article 24 del Reglament general d'ingrés i promoció en les Forces Armades i la Guàrdia Civil, aprovat pel Reial decret 1951/1995, d'1 de desembre, i els articles 5 i 6 del Reial decret 1562/1995, de 21 de setembre, sobre directrius generals dels plans d'estudis dels ensenyaments de formació per a l'accés a les escales de suboficials i bàsica de caporals i guàrdies del cos de la Guàrdia Civil. («BOE» 161, de 7-7-1999.)

L'article 4 de la Llei 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es completa el règim del personal del cos de la Guàrdia Civil, agrupa el dit personal en quatre escales: